

Phóng Sinh Chim là Gây Tội

Pham Xen

Ở Việt Nam theo phong tục cổ xưa (do lòng mê tín cho rằng làm như vậy thì được phước đức), cứ đến gần ngày rằm tháng bảy, nhiều người đi cúng ở các chùa chiền lại thấy bán chim bị nhốt đầy kín trong lồng, thì tỏ lòng xót thương những sinh vật nhỏ bé đó, họ bỏ tiền ra mua những con chim rồi thả đi để cứu sống chúng (tục lệ này gọi là phóng sinh). Ngày xưa thì những con chim đó được cứu sống thật. Ngày nay do lòng tham vô đáy, những kẻ buôn bán chim bầy ra trò bán chim rồi bắt lại bán nữa, cứ như thế một con chim bị bán nhiều lần cho tới khi bị chết vì hành hạ.

Bắt chim là
tội ác, người
đi mua để
phóng sinh
là tiếp tay
cho tội ác

Người ta cho thuốc vào để chim yếu, chỉ bay được một đoạn trong khuôn viên chùa, và 5 phút nữa thôi, sẽ lại bị bắt về, để bán cho một người khác...

Tôi không phải là người mộ đạo, tôi chỉ sống theo đạo tâm và hướng thiện. Nhưng mỗi năm, tết và rằm tháng 7 tôi đều đi chùa, và mỗi năm, tôi đều đứng trước những lồng chim và cầu nguyện và cảm nhận nỗi đau... nỗi đau của chim sa lưới, chim trong lồng. Không biết có phải kiếp trước tôi là chim, hay vì tôi quá mẫn cảm mà tôi luôn có thể cảm nhận và nghe nỗi đau của từng con chim trong lồng ấy. Chú chim cuối cùng này không còn đủ sức để bò ra khỏi lồng, nói chi bay. Người phóng sinh chờ lâu quá đành treo lồng lên cành cây.

Hôm nay cũng thế, tôi lại đứng trước lũ chim, chúng khóc, chúng van xin tôi, đừng thả chúng ra. Chúng đau, chúng đè lên nhau, đưa gãy cánh, đưa què giò, có một con ứa nước mắt, nói với tôi rằng:

- Xin bạn đừng nhìn tôi, xin bạn đừng mua tôi, đừng thả tôi, cứ để tôi chết trong lồng này, hôm nay tôi đã được thả ra và bắt vào 4 lần rồi, tôi đau, mệt, tôi không thể bay, xin đừng cho tôi hy vọng.

Một con chim khác lại nói:

- Họ đã cho chúng tôi uống nước pha thuốc, chúng tôi không thể bay xa, cho dù bạn thả ra, chúng tôi cũng sẽ bị bắt về và lại bán, và lại bị bắt. Nếu bạn không mua, họ sẽ chẳng bao giờ cần bắt chúng tôi, sẽ không bao giờ cần cho tôi uống thứ nước thuốc khủng khiếp đó, làm ơn, làm ơn để chúng tôi hy sinh và những con chim khác sẽ không bao giờ chịu chung số phận. Làm ơn!...

Rồi một người phụ nữ đến mua, người đàn bà bán chim nhấn tâm quơ tay vào cái lồng đặc nghệt, hốt từng nắm, lũ chim bị bóp chặt, mỏ con này chọc vào mắt con kia, trong cơn quơ quào móng con này cứa vào đầu con kia, chúng la hét, giãy dụa, rỉ máu, chúng đau đớn, chúng la:

- Đừng đừng ... hãy để chúng tôi yên, hãy để chúng tôi yên.

Một chú chim rời lồng, được phóng. Nó bay được khoảng nửa mét, phải nằm bẹp khoảng 10 phút mới loạng choạng bay được thêm một đoạn ngắn, chắc chắn sẽ lại bị bắt nốt tiếp! Tôi đứng im nhìn cảnh này, bất lực. Tôi là kẻ hèn nhát, tôi khinh khi bản thân tôi, tôi đã không dám đứng ra ngăn cản người phụ nữ đó, như ngăn cản số người còn lại trên cái thế giới này xin đừng thả chim phóng sinh.

Ngày xưa, đức Tam Tạng thấy bọn trẻ câu cá đã mua cá và thả cá về sông để làm phúc. Người ta bẫy chim để ăn vì mưu cầu cuộc sống, rồi người làm phúc vô tình nhìn thấy đã mua chim ấy để thả. Đó gọi là **làm phúc**.

Ngày nay, những người bẫy chim không còn phải để ăn mà để bán mua và thả. Vậy khi bạn mua có nghĩa là bạn tạo ra nhu cầu do đó sẽ có nguồn cung cấp. Do đó, việc bạn đang làm là tội ác, vì bạn đang xúi giục họ bắt, hành hạ những con chim ấy và bạn sẽ cho họ tiền. Vậy thì việc làm đó có thiện, có phúc hay không? Có thể bạn nói rằng, ngày nay họ cũng vì kế sinh nhai nên làm vậy, cũng đâu khác gì ngày xưa.

Thật ra nó khác, rất khác, vì ngày xưa những con chim bị bắt để ăn sẽ to khỏe và mập mạp, và khi bạn thả, là nó sẽ được tung cánh bay xa, được về với gia đình của nó. Còn ngày nay, nếu bạn để ý kỹ, những con chim phóng sinh là những con se se nhỏ, hoặc loài chim én, hoặc chim yến, những con chim bé nhỏ, vô tội chỉ **bị bắt vì một lý do duy nhất, bắt để bán cho những người phóng sinh**. Người ta còn **cho thuốc vào để chim yếu**, chỉ bay được một khoảng trong khuôn viên chùa, và 5 phút nữa thôi, sẽ lại bị bắt về, để bán cho một người khác.

Tôi đứng đó, ứa nước mắt, và tự sỉ vả mình hèn hạ vì đã không dám lên tiếng. Lũ chim được người đàn bà giờ cao đưa ra trước đức phật, cầu nguyện và mở nắp, lũ chim đứng yên, không hề muốn bay ra. Người đàn bà phóng sinh thò bàn tay mập mạp, bắt từng con thả ra, chúng bay uể oải và đậu trên một nhánh cây gần đó.

Tôi biết lũ chim kia quá bé để ăn thịt, thật sự nếu không ai mua, thì vài ngày sau họ cũng sẽ phải thả nó về trời, đằng này, cứ hết người này, đến người khác tới mua, nên họ cứ bắt đi bắt lại, hành hạ chúng đến khi chúng mệt lử và chết, thì khi đó họ sẽ mua vài con thế vào. Một lồng chim trăm con có thể bán đi bán lại hàng chục lần.

Truyền thống chim phóng sinh giờ đây là một việc làm độc ác cần xóa bỏ. Nếu cần tiền, họ có thể bán nhang, bán vé số, có thể bán kính, bán hoa. Xin đừng hành hạ những sinh vật bé nhỏ và vô tội.

Những người phóng sinh xin đừng đưa tiền, đừng tiếp tay cho hành động độc ác nọ, xin thương lấy lũ chim, đó cũng là một sinh mạng.

Làm ơn, xin đừng phóng sinh!

Tháng 8